

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie D. S. wniosku Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 maja 2023 r. o
przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w K.1**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 maja 2023 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. D. S. został oskarżony o czyn z art. 191 § 1 k.k. popełniony na szkodę X. Y. – Prezesa I.. Jednocześnie w dniu 12 maja 2021 r. D. S. pozwał Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w K. o ochronę dóbr osobistych w związku z udzieleniem przez ten Sąd informacji mających jego dotyczyć Radzie I. w K. Jak stwierdza dalej wnioskujący Sąd – „zarzewiem całego sporu oskarżonego z I. (...), w tym pokrzywdzonym w niniejszej sprawie X. Y. (obecnym jej Prezesem), było udzielenie przez tutejszy Sąd informacji dotyczących osoby oskarżonego, w tym jego karalności, ukaraniach za wykroczenia oraz toczącej się przeciwko niemu sprawy o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. Informacje te następnie posłużyły I. do podjęcia uchwały w przedmiocie odmowy przyjęcia ślubowania, przy czym treść uchwały wskazuje, że były to okoliczności decydujące o kierunku rozstrzygnięcia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez Sąd miejscowo właściwy, mogłoby nie tylko w odbiorze społecznym, ale także u strony postępowania, wywołać przekonanie o nieobiektywnym działaniu tego organu. W kategoriach dobra wymiaru sprawiedliwości, jako warunku przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., mieści się również potrzeba kształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania powyższej regulacji tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wywrzeć wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności oskarżenia. Trafnie wskazał Sąd Rejonowy, iż rozpoznanie sprawy przez tutejszy Sąd mogłoby budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tego Sądu w aspekcie zewnętrznym i braku postrzegania go jako takiego w odbiorze społecznym. Zaistniała w sprawie sytuacja z racji swego charakteru mogłaby nie tylko wpływać na swobodę orzekania sędziów wnioskującego Sądu, ale także rodzić w społecznym odbiorze racjonalne – w tych warunkach – przekonanie o niezdolności Sądu do rozstrzygnięcia sprawy w sposób wolny od wszelkiego rodzaju nacisków. Te okoliczności faktyczne w istocie rzeczy mogłyby prowadzić w konsekwencji do ograniczenia w sposób obiektywny niezawisłości orzekania, co nie służy dobru wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu w/w przepisu, chociaż wypada podkreślić, że Sąd Najwyższy nie ma wątpliwości, iż wnioskujący Sąd byłby w stanie rozpoznać przedmiotową sprawę całkowicie obiektywnie i w sposób niezawisły. W rezultacie wystąpienia okoliczności opisanych szczegółowo we wniosku, Sąd Najwyższy uznał, że w zaistniałej sytuacji, przekazanie sprawy winno nastąpić do sądu rejonowego na obszarze właściwości innego sądu okręgowego, niż właściwy dla Sądu Rejonowego w K.. Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w K.1.

HK

[f.n]